

✱ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΙΑ ✱

Ο γηραιός φίλος

ΘΑΛΕΡΟΣ και λιγερόκορμος, με το κατατεθέν και ίσο βίως διατηρηθέν σήμα: το παπιγιόν, εισέβαλε ψές βράδυ στα γραφεία της «Φωνής» ο γηραιός φίλος. Χρόνια τώρα έγκατεστημένος στη Θεσσαλονίκη νοσταλγησε το πατρών έδαφος και μάς ήλθε για λίγες μέρες στο χωριό.

«Αριστος οίκογενειάρχης, παράγων προόδου στα χρόνια του και... άντεπιστέλλον μέλος της «πάλαι ποτε διαλαμψάσης» Ακαδημίας της κατσιαμάκας του Πολυγύρου.

Μας έντυπωσίασε όλους. Στητός, ζωηρός, με νεανικό θάλεγα σφρίγος μάς έβλεπε όλους με πολλή συγκάταβαση από του ύψους των ογδόντα έννια χρόνων.

Ο νεώτερος της συντροφιάς έσπευσε να του ζητήσει τη συνταγή του έλιξηριου της... νεότητός του.

Και δέχθηκε άμεση και κοφτή την άπάντηση:

—Ούτε την Άσολάν μετεκάλεσα ούτε στη Κλινική Νίσοσεν; στην Έλβετία είσήχθην. Άπλουστάτα δέν πηρα ποτές την άπόφαση να γηράσω. Δέν νιώθω, φίλοι μου, γέρος είμαι τρεις φορές... τριαντάρης!

Πάρτε το χαμπάρι: ή νεότητα δέν είναι μιά περίοδο χρονική της ζωής.

Είναι μιά κατάσταση του πνεύματος και της καρδιάς.

«Εμεινα πάντοτε νέος για τί σ' δλη μου τή ζωή ή ψυχή μου ήταν ένας ευαίσθητος δέκτης σ' όλα τα άγγέλματα της χαράς, της δύναμης και του θάρρους. Και ποτέ δέν άφησα να φωλιάση σ' αυτήν ο φόβος, ή άπελπισία και ή άμφιβολία.

—Και ή συνταγή του έλιξηριου;

Τόν διέκρυψε ο νεαρός.

—Άν θέλτε δυναμωτικά «ματζούνια», άπάντησε ο συμπαθής πρεσβύτες, άποταθήτε σ' ένα είδικό παρασκευαστή,

στον κ. Ν.... Ζεί άνάμεσά σας ο έκλεκτός αυτός συμπολίτης μας που χάρις στα παρασκευάσματά του με άνεση, με πολλή μάλιστα άνεση, κρατάει το βάρος των έβδομήντα έφτά χρόνων!

Έγώ έχω να σάς συστήσω δυο γερωντοκτόνα: την έργασία και τόν... έρωτα.

Δουλεύετε συνέχεια και να μην αφήσετε ποτέ με την άδράνειάν σας ή με την ντεμπελιά σας να σκουριάση ή μηχανή του οργανισμού σας: θα δυστυχήσετε τότες...

Και να... έρωτεύεσθε διαρκώς. Έγώ είμαι, άς μου έπιτραπή ή έξομολόγηση, παλαιμαχος και στον έρωτικό στίβο και τρύνησα τή ζωή όπου τή βρήκα. Στην έρωτική βίωσή μου όφείλω πολλά.

«Ήταν ή άστείρευτη πηγή του δυσσισμού μου»,

«Έτσι έλάλησε με το άποσταγμα της πείρας του ο πολίος κύριος.

Σε λίγους μήνες μπαίνει αίσίως στα ένενήντα του χρόνια. Ένα Ιωβηλαίο

Του πρότεινα να γιορτάσου με την επέτειο αυτή σε μιά ψαροταβέρνα της συμπαθείας του, εκεί κοντά στην Ίχθυόσκαλα της Θεσσαλονίκης.

Δέχθηκε με χαρά τή πρόταση μου. Τόν παρεκάλεσα μόνο να με άντιφωνήση, (έγώ θα είμαι ο όμιλητής της βραδυάς) με θέμα: «Ο έρωας έπί... Τουρκίας». Δηλαδή στον καιρό εκείνο που στον άνθό της ήλικίας του έδρεπε δάφνες στην έρωτική κονίστρα άνάμεσα στις... χανούμ του Πολυγύρου.

Μας άποχαιρέτησε εύχαριστημένος ο άγέραςτος γέρος και άνεχώρησε όλοταχώς και δρομαίως. Σίγουρα έσπευδε σπιτι του για να συγκεντρώση τίς άναμνήσεις του για τήν άντιφώνηση..